

Barnet jollar

Modern trycker upp hissen. De ska ut och gå, hon och hennes nyfödde son. hon rättar till den lilla mössan. torkar bort lite snor och drar sitt finger över hans skrattgropar. Hissen kommer och de stiger in. ställer sej i det trånga utrymmet med en spegel och en pall att sitta på. Ute faller den första snön. Mannen är sedan flera timmar på sitt arbete. Han försvinner innan soluppgången och kommer hem då solen gått ned. Hon traskar den lummiga gångvägen genom området. Hon möter människor, någon hälsar och vinkar glatt till den lille pojken, pojken jollar. Förbi skolan slåss några pojkar med varandra. En annan jagar en flicka, hon skriker. skolklockan ringer och alla barnen skyndar till lektion. Hon vänder tillbaka. Hon tänker på vad hon ska bli. Behöver plugga upp betygen, hon har fyllt tjugotvå. Hemma står teven på. hon hör inte vad dom säger. hon är som i en kupa. plockar bland tvätt. suckar. sätter sej i soffan. Det är redan eftermiddag och mannen kommer sent ikväll. Hon talar i telefonen med bästa vännen, hon surfar på den, spelar spel, pojken jollar. Ute faller tjock snö. hon beställer pizza för hemkörning. hon tänker och bläddrar bland bilderna från kryssningsweekenden till Åland 2014 lutar sej tillbaka i soffan och somnar en stund, barnet jollar .

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten